

[Lütken.]

om så den ene valutas og så den anden valutas kurs i tvivl. Jeg mener, det er rimeligt, at regeringen får mulighed for at optage udenlandske lån på de tidspunkter, hvor det er gunstigst at optage de internationale lån, som man har brug for, bl. a. i forsvaret for den danske krone.

Vi kan derfor give vor tilslutning til den bemyndigelse, der her er bedt om fra økonomiministerens side.

Økonomi- og budgetministeren (Per Hækkerup): Jeg vil gerne takke for tilslutningen til lovforslaget. Den blev jo givet med mere eller mindre begejstring i stemmeføringen, og det er der måske ikke noget at sige til. Jeg skal ikke gå ind på den lange række af økonomiske betragtninger, som blev anstillet; jeg mener ikke rigtig, at dette lovforslag giver anledning til at drøfte den generelle økonomiske politik. Det får vi nok lejlighed til.

Jeg er naturligvis lidt betænkelig ved, at fru Clara Munck på det konservative folkepartis vegne gav udtryk for, at man vil tage stilling til lovforslaget ved anden og tredje behandling. Her bryder man i hvert fald en tradition, hvad der kan være lidt usædvanligt. Jeg kan huske, at i de 4 ulykkelige år fra 1968 til 1971 måtte jeg fire gange op og give de skiftende finansministre tilslutning til lånoptagelser i udlandet. Det gjorde vi uden at kny. Jeg skal som sagt ikke gå ind i en nærmere diskussion, men jeg kan ikke lade være at tænke på, at når afdrags- og rentebyrden er vokset, så skyldes det ikke mindst de lån, vi måtte optage i VKR-regeringens tid. De har væsentligt bidraget til det. Tager man private og offentlige lån samlet, så var lånstiftningen — jeg tager bare de sidste 2 år under den tidligere VKR-regering — 4 milliarder kr. i 1970 og 3 milliarder kr. i 1971. Det var det, der skulle til for at dække VKR-regeringens valutaunderskud. I 1972 får vi et valutaunderskud på 700 mill. kr. Det stiger nok noget i 1973, men det er dog langt mindre tal.

Jeg synes, man skal gøre sig helt klart, at det, det drejer sig om ved dette lovforslag, er, om man vil have, at den kortfristede — og dermed for opretholdelsen af kronens værdi mere farlige — lånstiftning skal have fortrin, fremfor at vi sikrer os en mere lang-

fristet lånoptagning, som giver os den valutareserve, der gør det muligt for os at stå imod, når der kommer vanskelige situationer.

Hvis vi havde haft den valutareserve, som vi overtog efter VKR-regeringen, så garanterer jeg for, at vi havde fået en kronedevaluering her for 14 dage siden. Selv om det havde været en konservativ finansminister, der måtte have foreslået det, så kunne han ikke være kommet uden om det. Det er kun den opbygning af vores valutareserve, som er foretaget, bl. a. ved at vi har forøget den langfristede gæld, der her muliggjort, at kronen har været så stabil, som den har været. Det burde man, i stedet for at kritisere det, være glad for.

Men jeg vil da gerne sige til hr. Damsgaard — og det kan jeg også sige til de øvrige ordførere — at naturligvis er det en ubehagelig situation, at vi er nødt til at optage lån, og naturligvis kan vi kun undgå det den dag, hvor vi har skaffet balance i vort betalingsforhold til udlandet, både det løbende betalingsforhold og afdrag og lån til u-landene. Det er vi et stykke fra endnu, men jeg vil gerne give tilsagn om, at regeringen vil medvirke, alt hvad den kan, til at skabe denne balance. Jeg ser meget gerne, at oppositionen gør det samme. Der bliver lejlighed for oppositionen til at vise sin vilje dertil; der bliver helt konkrete anledninger til det, bl. a. når vi skal diskutere de konkrete sparebestræbelser. Jeg kender i hvert fald ét parti i denne sal, som vil få meget svært ved at acceptere nogle af de sparebestræbelser, vi i øjeblikket diskuterer vedrørende det landbrug, som har fået så store indtægtsstigninger som aldrig før i dets historie; det er da også muligt, der er to partier, der ikke vil, det ved jeg ikke, men der bliver lejlighed til at diskutere den side af vor økonomiske politik, og så kan vi tage det op.

Men jeg erkender, at det er en uholdbar situation for Danmark at blive ved med at låne i udlandet, og jeg vil såmænd næsten underskrive på hr. Damsgaards udtryk om, at vi nasser på udlandet. Når vi er et af verdens mest velstående lande, er det ikke rimeligt, at vi igennem en lang årrække låner for at kunne dække vore investeringer og måske et for stort forbrug.

Jeg kan sige til fru Grethe Philip, at jeg